

Fabián Estapé

Estapé respon

“La precarietat i la sinistralitat laboral”

—Diu que sis ciutadans de cada deu cobren menys de 1.100 euros al mes. Així, com s’ha de reactivar el consum?

—Amb una mica d’esperança. La distribució de la renda espanyola fa que molta gent visqui d’aquesta manera poc folgada. Però sí que cal que es reanimi el consum.

—Els qui cobren menys de 1.100 euros ho tenen magre.

—Sí que ho tenen magre. He llegit en alguns diaris del nord d’Espanya que se’ls recomana que mirin com ho fan les famílies que tenen deu o dotze fills. Hem d’establir l’accés gratuït a la píndola postcoital.

—Catalunya i el País Valencià són líders en sinistralitat laboral, amb 70 morts i 54 respectivament...

—No és nou. És un drama de l’economia espanyola industrial. Una vegada analitzat què ha passat, per què no anaven protegits, cal denunciar una manca de cura de la qual no són només responsables els obrers, sinó també aquells qui els manen.

—Hi ha cap raó que explique aquesta sinistralitat tan alta a casa nostra: el sector econòmic, la proporció de treball il·legal?

—Crec que hi ha un factor, que és la precarietat laboral i la necessitat de posar-se a treballar sigui com sigui.

—El president de la Comissió Europea, José Manuel Durão Barroso, va ser a Barcelona...

—Barroso pot ser allà on vulgui perquè mai el privarem de la glòria que, quan a les Açores es van fer la foto el senyor José María Aznar, el senyor Tony Blair i el senyor George Bush, ell (el senyor Barroso) va tenir la genial idea de dir que havia d’anar al lavabo. I no surt a la foto!

—Molt hàbil.

—També m’agradaria desmentir que en Durão Barroso tingué res a veure amb la revolució dels clavells. Ell no hi era.

—El senyor José Manuel Durão Barroso diu que l’economia espanyola es recuperarà el 2010.

—Més val que sigui així.

—Però va afegir que continuaria essent molt volàtil.

—Deu parlar de l’economia portuguesa, també.

—També diu el president de la Comissió Europea que seran flexibles amb el límit del pacte d’estabilitat, el 3% de màxim de dèficit.

—Sí, és clar. Si no són flexibles amb això, els faran fora.

—A tots?

—A molts. Als alemanys, no. Pobres alemanys, que han hagut d’aguantar fins i tot un francès, a Frankfurt, al capdavant del Banc Central Europeu, i que a sobre es diu Trichet!

—Què vol dir Trichet?

—Tafurer, en castellà *trilero*!

—Anem per França: Sarkozy ha prohibit els preus desorbitats pels banquers. Us sembla bé?

—Molt bé. Dues qüestions. Primera: Li faran cas o no? Segona: No hi haurà cap banquer desllenguat que li demani si això de la condició laboral bancària li ho inspira la senyora Carla Bruni?

À. M.

Mercat i política

Muriel Casals

Siguem industriosos

Si volem pensar com serà la situació econòmica a final d’estiu ens convé més de fixar-nos en què diuen, què fan i què proposen de fer els responsables dels bancs centrals que no pas en les oscil·lacions de la borsa.

Els dies 22 i 23 d’agost hi va haver a Jackson Hole, a les muntanyes de Wyoming (EUA), la trobada anual de responsables de la política monetària mundial convidats pel president de la Reserva Federal americana, Ben Bernanke. Sembla que els comentaris que s’hi van sentir expressaven un optimisme prudent, però lluny de cap triomfalisme; els banquers públics hi van explicitar que no semblava que hi hagués perill de fallides massives en el sistema financer mundial, però que no es podia assegurar que el sistema mundial de crèdit es trobés en posició de finançar la recuperació de les economies.

En aquest context, val la pena de constatar que les millors notícies són les aportades per les economies de França, Alemanya i el Japó, que han mostrat xifres recents d’evolució positiva; fixem-nos que es tracta de tres països amb una sòlida estructura industrial i que en tots tres casos la recuperació s’explica per un bon comportament de l’activitat del sector privat.

Un país que disposa d’empreses amb uns balanços sanejats té moltes possibilitats de superar aïrosament les tempestes creditícies. Cal recordar que aquesta mena d’empreses es troben molt sovint en l’activitat industrial, entesa en el sentit més ample del terme. El diccionari defineix *indústria* com “aquella activitat humana emprada en la producció de béns i serveis de tota mena”; el terme *industiós* és sinònim de *treballador*.

UAB